

Underbilag 4 til bilag 1.

KILDESKATTEDIREKTORATET

Den 5. maj 1971.

Folketingets ligningslovudvalg har anmodet om kildeskattedirektoratets kommentar til rapport nr. 2 fra Asbjørn Habberstad A/S.

Rapporten handler dels om fejlsituationen med hensyn til konteringerne i kildeskattedirektoratet, dels om den administrative tilrettelæggelse af slutopgørelsen.

Hvad angår slutopgørelsens tilrettelæggelse, der sker i intimt samarbejde mellem kommunerne og kildeskattedirektoratet, har direktoratet ikke på det foreliggende kommentarer til rapportens bemærkninger og konklusioner. For en ordens skyld må det dog nævnes, at der planmæssigt arbejdes videre med denne tilrettelæggelse, herunder gennemførelse af mundtlig instruktion til kommunerne, udarbejdelse af forskellige skriftlige vejledninger og blanketter m. v. til brug for såvel skatteyderne som de lokale skattemyndigheder.

Om Habberstad-rapportens vurderinger af fejlsituationen bemærkes:

Habberstad-undersøgelsen er baseret på 1500 tilfældigt udvalgte redegørelser fra arbejdsgivere. Undersøgelsen var planlagt og materialet udvalgt af direktoratets interne revision, før Habberstad kom ind i billedet. Derefter „overtog“ Habberstad dette materiale til videre behandling, og gennem sammenholdelse af redegørelsernes oplysninger med udtræk fra konteringsregistret har Habberstad på dette grundlag foretaget vurderingerne af fejlprocenten for alle landets A-skatteydere.

Kildeskattedirektoratet har intet at bemærke til de benyttede matematiske beregningsmetoder, men må sætte et spørgsmålstegn ved værdien af konklusionerne med hensyn til fejlprocenter, idet grundmaterialet — de 1500 redegørelser — næppe kan bære så „forfinede“ procentberegninger.

Det kan herved bl. a. nævnes, at de nævnte redegørelser hidrører fra de første

måneder af 1970, hvor der i særlig grad manglede rutine i alle led, såvel hos arbejdsgiverne som hos de respektive myndigheder.

Dernæst er undersøgelsen baseret på konteringsregistrenes tilstand pr. 14. januar 1971. Fejlrettelsen er siden da fortsat planmæssigt og systematisk, og fejlrettelsen vil fortsat finde sted op til den EDB-kørsel pr. 1. juni 1971, der vil danne grundlag for slutopgørelsen til skatteyderne — og i øvrigt derefter blive fortsat med henblik på eventuel efterfølgende korrektion af de udsendte slutopgørelser.

Det må påregnes, at man herved vil få rettet stort set alle „kendte“ fejl, dvs. fejl, der enten er konstateret i EDB-kontrollerne og overført til fejlregistret til efterfølgende fejlrettelse eller er konstateret ved konkrete reaktioner, f. eks. henvendelser fra arbejdsgivere eller kommuner. Visse „kendte“ fejl vil man dog ikke kunne rette før slutopgørelsen, f. eks. personnummerfejl vedrørende fremmedarbejdere, for hvem rigtige personnumre ikke kan fremskaffes. Hvad angår de „skjulte“ fejl er det efter sagens natur ikke muligt at vurdere fejlmængdens omfang. Også her vil der dog i vidt omfang kunne påregnes fejlrettelse gennem reaktioner fra „systemet“, f. eks. i form af reklamationer fra arbejdsgivere i forbindelse med rykker-skrivelser.

Der kan ske tilsvarende opdeling i 2 kategorier af de fejl, der indgår i Habberstad-rapportens procentberegninger. En undersøgelse ved udtræk pr. 7. og 20. april 1971 har vist, at ud af rapportens 53 „kendte“ fejl resterede de 18, vel at mærke uden at der er sket særlige indgreb til rettelse af disse konkrete forhold. De resterende 18 fejl er i øvrigt alle personnummerfejl. Herom kan oplyses, at man for nylig har rettet henvendelse til ca. 50.000 arbejdsgivere med anmodning om bistand til at få berigtiget personnummerfejlene. Det må antages, at man